

חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005*

הגדרות

1. בחוק זה –

“בעלים של מקום” – לרבות שוכר;

“עבירה” – עבירה על הוראה בחוק העונשין, התשל”ז-1977,¹ כמפורט להלן:

(1) עבירה של סרסרות למעשי זנות לפי סעיף 199;

(2) עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות לפי סעיף 202;

(3) עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות לפי סעיף 203א;

(4) עבירה של החזקת מקום לשם זנות לפי סעיף 204;

(5) עבירה של השכרת מקום לשם זנות לפי סעיף 205;

“צו הגבלה מינהלי” – צו שהוצא לפי סעיף 3;

“צו הגבלה שיפוטי” – צו שהוצא לפי סעיף 2;

“צו הגבלת שימוש” – צו הגבלה שיפוטי או צו הגבלה מינהלי;

“תובע” – כמשמעותו בסעיף 12 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב-1982,² וכן קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהסמיך לענין זה המפקח הכללי של משטרת ישראל.

2. (א) (1) בית משפט השלום, רשאי, לבקשת תובע, ליתן צו להגבלת שימוש במקום, בהליך אזרחי, אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמקום ישמש לביצוע עבירה אם לא יינתן צו הגבלת שימוש.

צו שיפוטי
להגבלת שימוש
במקום

(2) בבואו ליתן צו הגבלה שיפוטי ישקול בית המשפט, בין השאר, ביצוע עבירות קודמות במקום, את ידיעת בעל המקום או המחזיק בו על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום ואת מידת הפגיעה שיגרורם להם הצו.

(ב) הודעה על בקשה למתן צו הגבלה שיפוטי תוצג במקום שאליו מתייחסת הבקשה ותומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות הענין; בית המשפט לא ייתן צו כאמור אלא לאחר שנתן להם, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ג) עותק של צו הגבלה שיפוטי יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(ד) צו הגבלה שיפוטי יעמוד בתוקפו לתקופה שתקבע בו ואשר לא תעלה על 90 ימים, אלא אם כן בוטל בתקופת תוקפו בידי בית משפט; בית המשפט רשאי להאריך את תוקפו של צו הגבלה שיפוטי לתקופות נוספות שלא יעלו כל אחת על 90 ימים.

(ה) (1) בית משפט שנתן צו הגבלה שיפוטי רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ואשר לא הוזמן להשמיע את טענותיו.

* התקבל בכנסת ביום י”ט באדר ב’ התשס”ה (30 במרס 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 56, מיום ב’ בכסלו התשס”ה (15 בנובמבר 2004), עמ’ 18.

¹

² ס”ח התשמ”ב, עמ’ 43.

(2) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלה שיפוטי שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.

(1) תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה שיפוטי רשאי לערער על החלטת בית המשפט לבית משפט מחוזי בדרך שמערערים על החלטה בענין אזרחי והערעור יידון לפני שופט יחיד.

(2) הוראות חוק זה לענין צו הגבלה שיפוטי יחולו גם לענין הארכה של צו הגבלה שיפוטי.

3. (א) (1) היה למפקד מחוז במשטרת ישראל חשד סביר כי מקום משמש לביצוע צו מינהלי להגבלת שימוש במקום עבירה וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא ליתן צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, והוא רשאי להאריכה לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(2) עותק של הצו יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרום בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(ב) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי רשאי לעתור לביטולו או לשינוי תנאים בו לבית משפט השלום; בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לשנות בו תנאים או לאשרו; על החלטת בית משפט השלום ניתן לערער לבית משפט מחוזי כאמור בסעיף 2(1).

4. צו הגבלת שימוש יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום הנקוב בצו ולתקופה הנקובה בצו, לרבות בדרך של סגירת המקום והכל במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות הענין כדי למנוע ביצוע עבירה במקום.

5. ניתן צו הגבלת שימוש רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו ניתן הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

6. המשתמש במקום או המרשה לאחר להשתמש במקום בניגוד לצו הגבלת שימוש, דינו – מאסר שנתיים.

7. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות בדבר –

(1) המצאת עותק של צו הגבלת שימוש לפי סעיפים 2 ו-3;

(2) המצאת הודעה על הגשת בקשה למתן צו הגבלה שיפוטי, לביטולו או להארכת תוקפו לפי סעיף 2;

(3) סדרי הדיון בבקשה למתן צו הגבלה שיפוטי, לביטולו או להארכת תוקפו לפי סעיף 2 ובבקשה לביטולו של צו הגבלה מינהלי או לשינויו לפי סעיף 3.

ציפי לבני
שרת המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה